

nødvendigt, er knap paa Skillingen, og jeg ønsker derfor, at der, forudsat, at Medicinalvæsenet med nogenlunde Rimelighed skal kunne kaldes, ikke uordnet, men velordnet, ansættes flere Læger. Naar det høitærede Ministerium, maa skee paa Sundhedsscollegiets Foranstaltning, skulde finde sig foranlediget til at stille Forslag om, at der for de Fattiges og Uformuendes Styld skal ansættes langt flere Læger i Landet, og at de i det Hele lønnes langt bedre end nu, skal jeg stemme derfor og ogsaa bidrage til at stemme Saamange som muligt derfor. Med den uigjendtvigelige Paastand, at det er en Kjendsgjerning, at det for Størstedelen af Landbefolkningen her i Landet er umuligt at erholde ret Lægehjælp, skal jeg slutte disse Bemærkninger.

Justitsministeren: Jeg kan dog ikke lade disse Bemærkninger af den sidste ærede Taler hengaae ubesvarede. Naar den ærede Taler yttrede, at der ikke her var noget velordnet Medicinalvæsen, da maa jeg modsig ham, thi Medicinalvæsenet her i Landet staaer vistnok paa et langt bedre Trin end i de fleste andre Lande; at der endnu kan være Forbedringer at foretage, er en anden Sag, thi enhver Ting maa jo kunne gøres fuldkommere. Jeg troer, at den ærede Taler har gjort den Sag, for hvilken han har taget Ordet, en slet Tjeneste med sin sidste Bemærkning, idet han yttrede, at naar der med Hensyn til Lægevæsenet skulde sørges for Landbefolkningen, maatte der ansættes mange flere Læger heri Landet end hidtil, og at de skulde være langt vedre afslagte. Da det er ganske vist, at naar der skulde være en Læge paa ethvert Sted, der er situeret som den By, han omtalte, nemlig Hals, saa maatte der ansættes en Masse Læger. Til Støtte for Ansættelsen af en Læge paa det omtalte Sted fremkom han med den Ptring, at Anholt i Henseende til at kunne

erholde Lægehjælp ikke var værre faren end Hals, og udviklede dette yderligere, idet han bemærkede, at for at faae en Læge i Hals maatte man reise 16 Mill, medens 4 Mill til Søes i Forhold dertil kun var en ubetydelig Reise; men det er dog en mærkelig Maade at regne paa: paa det ene Sted quadruplerer han Afstanden, og paa det andet Sted halverer han den. Jeg kjender temmelig nøie Forholdet med Hensyn til Lægevæsenet paa Anholt, og det er saaledes, at naar en Mand vil have Districtslægen, den Læge, der er pligtig til at følge, til at komme til Anholt, maa han seie en Baad til Grenaa, under hvis Lægedistrict Anholt hører, og Leiesagiften af en saadan Baad er selv i de bedste Sommerdage 50 Rd. Nu vil den ærede Taler bilde Folk ind, at det skulde koste 50 Rd. at færdes mellem Sundby og Hals, men det kan aldrig være Tilfældet, den Sag ligger ganske klart for.

Man behøver ogsaa blot at tage Hensyn til Befolkningens Mængde og Art paa Anholt og Befolkningens Mængde og Art i Hals, og der vil da ikke kunne være nogen Tvivl om, at imedens Hals og de udenom Samme liggende Sogne selv ville kunne lønne en Læge, er dette totalt umuligt for Anholt. Anholt har, saavidt jeg veed, idethøieste 5 å 600 Beboere, altsaa omtrent 100 Familier, hvoraf de færreste have den ringeste Avling; jeg troer ikke, at der er noget Sted, som har over 4 Skpr. Hartorn. Beboerne ere henviste til at leve „Christeligt og ernære sig af Brag“. Strandinger og Fiskeri er det, hvoraf de leve, og deres Indtægtskilder ere derfor i Reglen smaa; til enkelte Læder maa skee forholdsvis ret anseelige, naar der falder mange Strandinger, men i det Hele meget smaa, imedens derimod Hals ligger i en ret frugtbar Egn, og har nu, især efter at Handelen er bleven noget mere fri der, en ikke ringe Omsætning.